

LANGUAGE IN INDIA
Strength for Today and Bright Hope for Tomorrow
Volume 9 : 12 December 2009
ISSN 1930-2940

Managing Editor: M. S. Thirumalai, Ph.D.
Editors: B. Mallikarjun, Ph.D.
Sam Mohanlal, Ph.D.
B. A. Sharada, Ph.D.
A. R. Fatihi, Ph.D.
Lakhan Gusain, Ph.D.
K. Karunakaran, Ph.D.
Jennifer Marie Bayer, Ph.D.

Reality and Challenges for Tamil in a Multilingual Environment
Tamil in Malaysia
An Essay in Tamil

Sam Mohan Lal, Ph.D.

Reality and Challenges for Tamil in a Multilingual Environment Tamil in Malaysia

Keynote Address by
Sam Mohan Lal, Ph.D.

Presented in
The International Conference on Tamil Linguistics

Department Of Malaysian Languages and Linguistics
University Of Malaya
Kuala Lumpur
23-24 October 2009

பன்மொழிச்சூழலில் மொழிப்பயன்பாடும் மொழிமாற்றமும்

சாம் மோகன் லால், Ph.D.

பன்மொழிச்சூழல் என்றால் என்ன?

உலகிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான நாடுகளுள் ஏறத்தாழ எல்லா நாடுகளிலும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. இந்நாடுகளைப் பன்மொழிகள் வழக்கிலுள்ள நாடுகள் என்றழைப்பார்கள். (Multilingual countries) பலமொழிகள் பேசக்கூடிய நாடுகளிலுள்ள மக்களும் பலமொழிகளைப் பேசுபவர்களாகவே இருப்பார்கள்.

பலமொழிகள் வழக்கிலுள்ள நாட்டுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இந்தியாவைக் கூற முடியும். பல மொழிகள், பல இனமக்கள், பல்வேறு பண்பாடுகள் உள்ள இந்தியாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது பண்டித் என்ற ஒரு மொழியியல் அறிஞர் சமுதாய மொழியியல் அடிப்படையில் இந்தியா ஒரு அசுரத்தன்மை வாய்ந்த நாடு என்று கூறியுள்ளார். (Pandit

1972). இவருடைய இக்கூற்று முற்றிலும் சரி என்றே கூறமுடியும் ஏனென்றால் இந்தியாவில் நடந்த ஒரு மொழிக்கணக்கெடுப்பின்படி அங்கு 1652 தாய்மொழிகள் பேசப்படுகின்றன என்று கண்டறியப்பட்டது.

இம்மொழிகளுள் பழங்குடிகள் பேசும் பல மொழிகள் பேச்சுவழக்குகளாகவே இருக்கின்றன. அதாவது இம்மொழிகளுக்கு எழுத்து வடிவம் கிடையாது. ஆகவே தற்போது இந்தியாவிலுள்ள மொழிகளின் எண்ணிக்கை 200 ஆகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. (அண்ணாமலை 2001).

வேறுபட்ட மொழிகளைப்பேசும் இம்மக்கள் வெவ்வேறு பண்பாடுகளையும் பின்பற்றுகிறார்கள். பல மொழிகள் வழக்கிலுள்ள இந்நாடுகளில் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் மக்கள் எந்த மொழியை எங்கு யாரிடம், எப்போது பேசவேண்டும் என்பதை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட மொழி அம்மொழி பேசும் இனத்திற்கான மொழியாக முக்கியமாக வீட்டிலும் சுற்றத்தாருடனும், வேறொரு மொழி வேலை தொடர்பாகவும், இன்னொரு மொழி சமயம் தொடர்பாகவும் ஆக, பல மொழிகள் பல சூழ்நிலைகளில் பேசப்படுகின்றன. ஆகவே, ஒரு மொழிபேசுவோருக்கும் பிற மொழி பேசுவோருக்கும் இடையே கருத்துவேறுபாடுகள் பொதுவாக ஏற்பட வாய்ப்பிருப்பதில்லை (Dua 1982). மேலும் இம்மொழி அடிப்படையில்தான் இந்நாடுகளின் கல்வித்திட்டமும் அமைந்திருக்கும். இந்நாடுகளின் மொழிச்சூழலையே பன்மொழிச்சூழல் என்றழைக்கிறார்கள்.

மேலே கூறப்பட்ட பின்னணியில் மலேசிய நாட்டிலுள்ள மொழிப் பயன்பாட்டைப்பார்க்கும்போது மலேசியாவையும் பல மொழிகள் பேசப்படும் ஒரு நாடாகவே வரையறை செய்ய முடியும். இங்கு ஏறத்தாழ நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் பேசப்பட்டாலும் (Maya 2006) முக்கியமாக மூன்று மொழிகளான மலாய், சீனம், தமிழ்

Language in India www.languageinindia.com

134

9 : 12 December 2009

Sam Mohan Lal, Ph.D.

Reality and Challenges for Tamil in a Multilingual Environment –Tamil in Malaysis

ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இந்த மூன்று மொழிகளையும் தவிர்த்து உலக மொழியான ஆங்கிலமும் பல சமுதாயச்சூழல்களில் வழக்கிலுள்ளது.

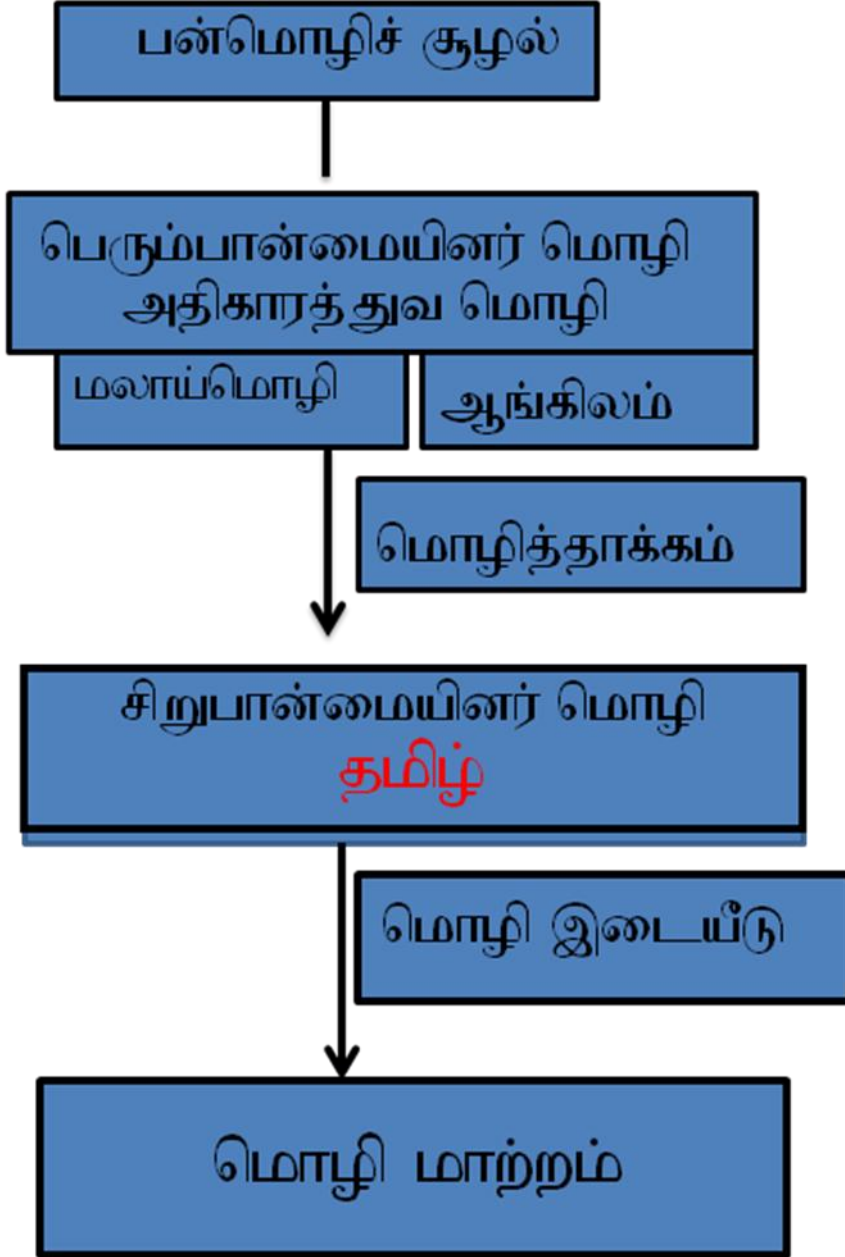
மேற்கூறிய மூன்று மொழிகளில் 65.1 விழுக்காட்டினர் மலாய் மொழியையும், 26.0 விழுக்காட்டினர் சீன மொழியையும், 7.7 விழுக்காட்டினர் பல இந்திய மொழிகளையும் பேசுகிறார்கள். (Department of Statistics, Malaysia, website). மலாய் மொழி மலேசியாவின் ஆட்சி மொழியாக இருக்கிற காரணத்தால் பெரும்பான்மையான இந்தியர்கள் தங்களுடைய தாய்மொழியோடு மலாய் மொழியிலும் புலமை பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். மேலும், ஏற்கனவே கூறப்பட்டதைப்போல பன்மொழி பேசும் ஒரு நாட்டின் இலக்கணத்திற்கேற்ப மலேசியாவில் மலாய் மொழி பேசுவோர் மலாய், ஆங்கிலம், ஒரு சிலர் சீனம் மற்றும் தமிழ் முதலிய மொழிகளையும், தமிழ் பேசும் இந்தியர்கள் தங்கள் தாய்மொழியான தமிழோடு மலாய், ஆங்கிலம் மற்றும் ஒரு சிலர் சீனம் ஆகிய மொழிகளையும் சூழலுக்கேற்பப் பயன்படுத்துவதை அன்றாடம் பார்க்கலாம். இது பன்மொழிபேசும் ஒரு நாட்டின் பண்பாகும்.

மேலும், மலேசிய நாட்டின் கல்விச்சட்டத்தின்படி (Akta Pelajaran 1961/Akta 43/1961) எல்லா வகை தொடக்கப்பள்ளிகளிலும் அதாவது மலாய், சீனம், தமிழ் ஆகிய பள்ளிகளில் மலாய் மொழி முதலாம் ஆண்டு முதல் கற்பிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலம் மூன்றாம் ஆண்டு முதல் கற்பிக்கப்பட்டது (சுப்பிரமணியம் 2008).

இந்த மொழித்திட்டத்தின் படி நாட்டிலுள்ள அனைவருக்கும் மலாய் மொழி தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை உருவானது. மேலும், மலாய் மொழி மலேசியாவின் ஆட்சி மொழியாகவும் அதிகார மொழியாகவும் வலுவுள்ள ஒரு மொழியாகவும் விளங்குகிறது. இக்காரணங்களால் நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மையான சிறுபான்மை மொழிபேசுவோர் தங்கள் தாய்மொழியிலும் மலாய் மொழியிலும் புலமை பெற்று வந்தார்கள். இதன்

பயனாகத் தமிழ் மொழியில் மலாய் மொழியின் தாக்கம் ஏற்பட்டது, இன்றும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

மொழிமாற்றம்

ஒரு மொழி மாற்றமடைவதற்குப் பல்வேறு காரணங்களை எடுத்துக்கூறமுடியும். இதற்குப்பல அறிஞர்கள் பற்பல கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். மொழிவளர்ச்சி, மொழிமாற்றம் இவற்றைக்குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட அறிஞர்கள் பலர் மொழிமாற்றத்திற்கான காரணங்களாக மொழி பேசுவோரின் வாயின் உள் அமைப்பு, சமுதாயச்சூழல், சுற்றுப்புறச்சூழல், மன நிலை போன்ற பல காரணங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஒருகாலக்கட்டத்தில் மொழியிலுள்ள மெய்யெழுத்துகளின் மாற்றம் பெரும்பாலும் மலைகளில் வாழும் மக்களிடையே தான் காணப்படுகிறது என்றகருத்தும் நிலவியது. இதற்கு முக்கிய அறிவியல் காரணமாகக் கூறப்பட்ட கருத்து என்னவென்றால் உயர்ந்த மலைப்பகுதிகளில் காற்றின் அழுத்தம் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே அடைப்பொலிகளில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதாவது இந்தச்சூழலில் நுரையீரலுக்கு அதிகக்காற்று தேவைப்படுவதால் அடைப்பொலிகள் மாற்றமடைந்து பெரும்பாலும் உயிரொலிகளாகவே உச்சரிக்கப்படுகின்றன (H.Collitz in Jespersen). ஆனால் இந்த வாதத்திற்குப் பல எதிர் வாதங்களும் எழுந்தன.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தோமானால், மொழிமாற்றத்திற்குப் பற்பல காரணங்கள் இருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்ட ஒரு சில காரணங்களை மட்டும் எடுத்துக் கூறமுடியாது என்பதும் பெரும்பான்மையான அறிஞர்களின் ஒன்றுபட்ட கருத்து. காலத்தின் கட்டாயத்தால் மொழிச்சூழலுக்கு ஏற்றவாறு மாற்றமடைந்துகொண்டே வருகிற பற்பல காரணங்களால் ஒரு மொழியானது மாற்றமடைவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. சகூர் (1915/1959) என்ற அறிஞர் மொழிமாற்றத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது காலத்தினால் சகலமும் மாற்றமடைகிறது என்ற உலக அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விதிக்கு மொழிமட்டும் ஏன் தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கேள்வியை எழுப்பி உள்ளார்.

மொழியியல் ஆய்வில் முன்னோடியான ஹாக்கட் நாம் ஒரு மொழியின் ஒலியை உச்சரிக்கும்போது சரியாகவும் தெளிவாகவும் உச்சரிக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் தான் உச்சரிக்க முற்படுகிறோம். ஆனால் சொல்லிலுள்ள ஒவ்வொரு ஒலியையும் முழுமையாக உச்சரிக்க முற்படுமுன்பே கேட்போரால் பொருளைப்புரிந்து கொள்ள முடிகிறதால் பேசுபவர் கவனக்குறைவாக இருந்துவிடுகிறார்கள் (1958). ஹாக்கட்டின் இந்தக் கூற்றிலிருந்து மொழி மாற்றமானது எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எந்தக்காரணத்துக்கும் நடக்க வாய்ப்பு உண்டு என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. செர்மானியத் தத்துவ அறிஞர் வில்ஹம் (1836) மொழியைப்பொறுத்தவரையில் எந்த ஒரு கணமும் மாற்றமடையாத ஒரு நிலையைக் காணமுடியாது என்ற ஒரு கருத்தைக் கூறியுள்ளார். வில்ஹமின் இந்தக் கருத்தோடு பால் போஸ்டல் (1968) கருத்தை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது மொழிமாற்றத்திற்கு இதுதான் காரணம் இப்படித்தான் ஒரு மொழி மாற்றமடைய வேண்டும் என்பதைத்திட்டவட்டமாக எடுத்துக் கூறமுடியாது. பால் போஸ்டலின் எடுத்துக்காட்டு வேடிக்கையாகவும், அதே சமயத்தில் பலமொழிகள் பேசப்படுகிற ஒரு நாட்டில், மொழிகளுக்கிடையே அன்றாடம் ஏற்படுகிற மாற்றங்களைப் பார்க்கும்போது நம்மைச் சிந்திக்கவும் வைக்கிறது.

போஸ்டல் மொழிமாற்றத்தை மகிழுந்துத் தொழிற்சாலையிலிருந்து அன்றாடம் வெளிவரும் மகிழுந்துகளுக்கு ஒப்பிடுகிறார். அதாவது ஒரு நாள் வெளிவரும் மகிழுந்தின் முன் பகுதி ஒருவிதமாக அமைந்திருக்கும் ஆனால் மறு நாள் வெளிவருகிற மகிழுந்தின் முன்பகுதி வேறு விதமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். மேலும் சட்டை தைக்கிறவர்கள் ஓராண்டிற்கு நான்கு புத்தான்களுடனும் அடுத்த ஆண்டில் மூன்று புத்தான்களுடனும் சட்டை தைத்து வெளியிடுகிறார்கள். இந்த மாற்றங்களுக்கெல்லாம் காரணங்கள் கேட்கப்படுவதில்லை. யாரும் காரணம் கூறுவதும் கிடையாது. ஆனால் இம்மாற்றங்களைக் குறிப்பிட்ட பயன்பாடுகள் ஒன்றுமில்லாமல் மெருகூட்டுவதற்காக

ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் என்று வேண்டுமானால் கூறலாம். இதைப்போன்றதுதான் மொழி மாற்றங்களும் என்று இவர் கூறியுள்ளார்.

புனம்பீல்ட் ஐப் போன்ற அறிஞர்கள் மொழிமாற்றத்திற்கான குறிப்பிட்ட காரணத்தைத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது என்று கூறுகிறார்கள் புனம்பீல்ட் (1933:385). ஆனால் வேறு சில அறிஞர்கள் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன என்றும் கூறுகிறார்கள். இத்தகைய கருத்துவேறுபாடுகள் இருந்தாலும், ஒரு உண்மை மட்டும் நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதாவது மொழி எப்போதும் மாறிக்கொண்டே வருகிறது, அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதுதான்.

லபோவ் (1994) என்ற அறிஞர் “மொழி என்பது சமுதாயத்தினரால் கருத்துப்பரிமாற்றம் தடையில்லாமல் நடைபெறுவதற்கான ஒரு கருவியாகவே அமைகிறது. சமுதாயம் ஒரு சொல்லுக்கும், சைகைக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை வரையறை செய்யும். இதன் அடிப்படையால் சமுதாயத்தினரால் பொருளைப்புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால், மொழிமாற்றம் அடையும்பொழுது இந்த அடிப்படை மொழிக் கொள்கையில் தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறது. இந்தத்தடுமாற்றதின் பயனாக ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியைப்பேசும் சமுதாயத்தினராலும் கூட அந்த மொழியைக்கேட்டு முழுவதுமாகப் பொருளைப்புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு சூழல் உருவாகியுள்ளது”.

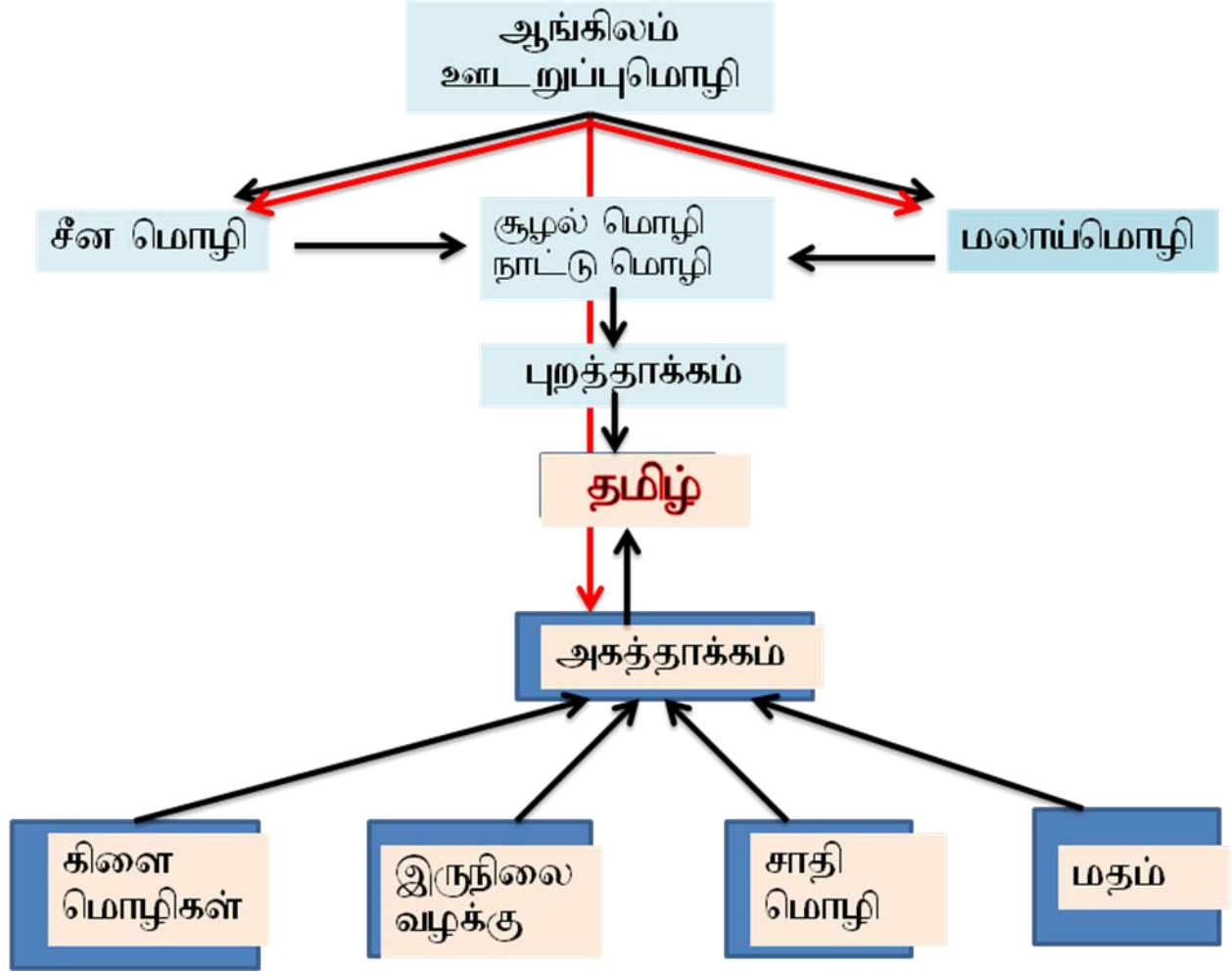
ஆக, ஒவ்வொரு மொழியின் மாற்றத்திற்கும் அது பேசப்படுகிற மொழிச்சூழல் ஒரு முக்கியமான காரணமாக அமைகிறது என்பது தெளிவாகப்பலப்படுகிறது. இந்தச்சூழல் தூண்டு காரணங்களை ஓரளவு உறுதிப்படுத்தவும் முடியும். நுணுக்கமான ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வதன் வாயிலாக அவற்றைப்பிரித்தறியவும் முடியும். எடுத்துக்காட்டாகப் பன்மொழிச்சூழலைக் குறிப்பிடலாம். அதாவது பன்மொழிச்சூழலில் ஒரு மொழியில் அந்த வட்டாரத்தில் பேசப்படுகிற இரண்டாவது மொழியின் தாக்கம் ஏற்பட்டால் அந்த

மொழியிலுள்ள ஒலி, உருபு, சொல் முதலியவை முதல் மொழியில் இடையீடாக வந்து நாளடைவில் அந்த மொழிக்கூறானது மொழியில் மற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

பன்மொழி பேசும் ஒரு நாட்டில், பொதுவாகப் பெரும்பான்மையினர் பேசும் மொழிதான் சிறுபான்மையினர் பேசும் மொழியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இதற்கான முக்கிய காரணங்களாக அம்மொழிபேசுவோரின் எண்ணிக்கை, அம்மொழிக்குச் சமுதாயத்திலும் அரசிலும் இருக்கின்ற செல்வாக்கு இவற்றைக் கூறலாம். இந்தத்தாக்கம் சிறுபான்மை மொழியின் ஒலியன், உருபன், சொற்கள், பொருள் வேறுபாடு, வாக்கிய அமைப்பு முதலிய மொழியின் பல அமைப்புகளில் ஏற்படும்.

மேலே கூறப்பட்டதைப்போல மொழிமாற்றத்திற்குப் பற்பல காரணங்கள் இருந்தாலும் அதன் அடிப்படைக் காரணமாக ஒரு மொழிக்கு அடுத்த மொழியின் மீதுள்ள தாக்கத்தையே கூறலாம். மொழித்தாக்கத்தைக்குறித்து பல நாடுகளில் பல ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. (Goldsten 1995; Harrey 1994; Holmes 1993; kouritzin 2000; Loftin 1996; Stevens 1986).

படம் 1 பன்மொழிச்சூழலில் தமிழில் மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான ஒட்டுமொத்த காரணங்களையும் மொழிமாறுவதற்கு முன்னால் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஏற்படுகிற பல்வேறு நிலைகளையும் விளக்குகிறது.

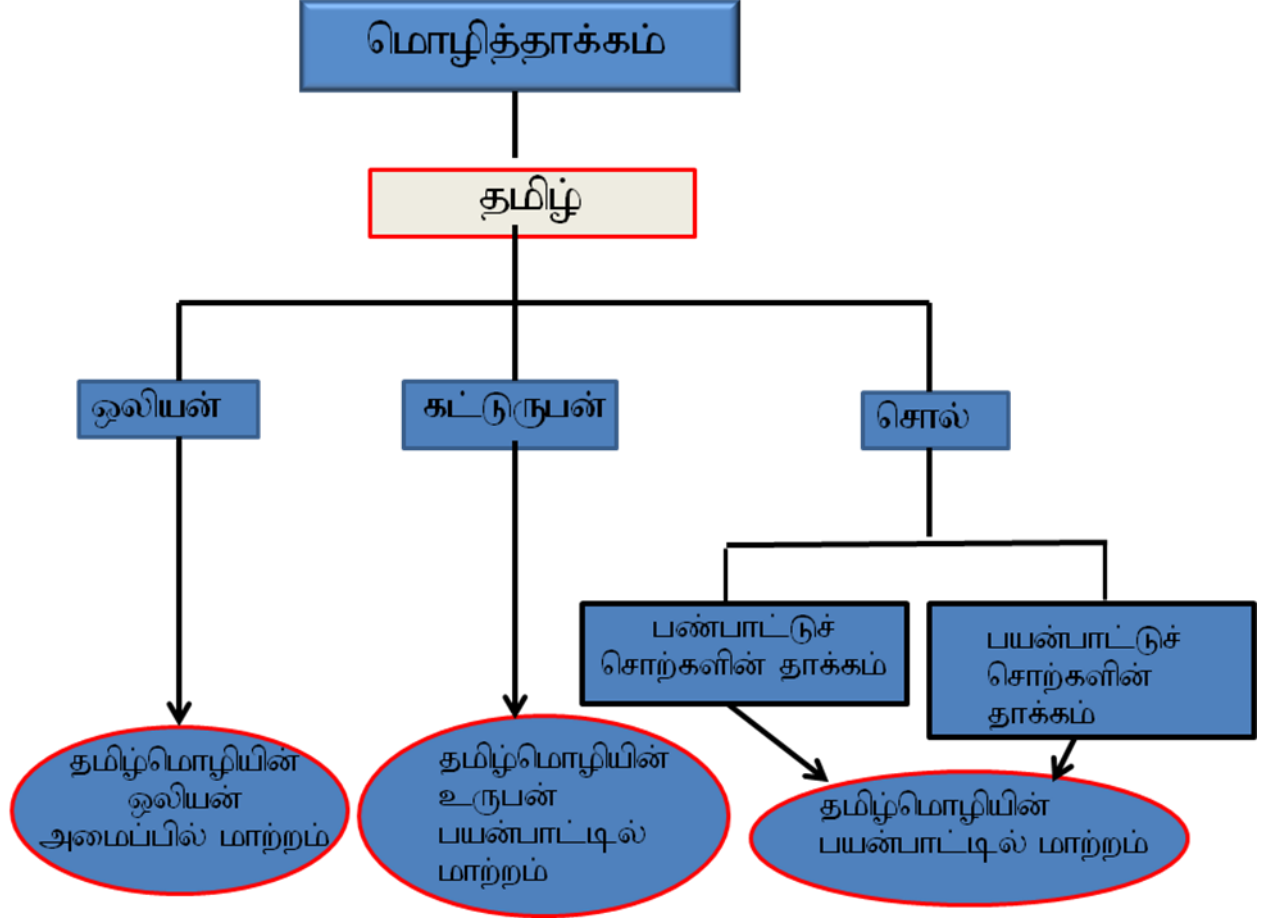

படம் 1

தமிழும் மொழி மாற்றமும்

மொழியானது மாற்றமடைவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன என்று நாம் மேலே கண்டோம். இந்தக்காரணங்கள் மொழிச்சூழலுக்கு ஏற்றவாறு வேறுபடும் என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மை. இந்தக் கருத்தை மனதில் கொண்டு தமிழ்மொழியைக் கண்ணோக்கினால் மலேசியாவில் பேசப்படுகிற தமிழ்மொழியில் ஏற்பட்டுள்ள மொழிமாற்றங்களுக்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக இரண்டைக்கூறலாம்.

- அகத்தாக்கம்
- புறத்தாக்கம்

அகத்தாக்கம்

ஒருமொழியில் ஏற்படுகிற மாற்றங்களுக்கு அம்மொழிக்குள்ளேயே இருக்கிற ஒரு சில மொழிக்கூறுகள், மொழிப்பயன்பாடுகள், கிளை மொழிகள், மத அடிப்படையிலான வழக்குகள் முதலியன காரணங்களாக அமைவதை அகத்தாக்கம் என்று கூறலாம். தமிழைப்பொறுத்தவரையில் மேலே கூறப்பட்ட காரணங்களோடு தமிழின் இருநிலை வழக்கும் ஒரு முக்கியமான காரணமாகக் காணப்படுகிறது.

தமிழும் இருநிலை வழக்கும்

தமிழில் பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு என்று இரு வழக்குகள் இருக்கின்றன. தொன்றுதொட்டே இவ்வழக்குகளை எங்கு, எவ்வாறு பயன் படுத்தவேண்டும் என்ற தெளிவான வரையறையும் இருக்கிறது.

பெர்குசான் என்ற மொழியியல் அறிஞர் 1959 ஆம் ஆண்டு மொழியின் இருநிலை வழக்கு (doglossia) என்ற மொழிக்கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தினார். அதாவது ஒரு சில மொழிகளில் பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு என இரண்டு வழக்குகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வழக்குகளை எங்கு எப்போது எப்படிப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் இம்மொழிகளைப் பேசும் சமுதாயம் வரையறை செய்துள்ளது. இருநிலை மொழி வழக்குகள் பயன்பாட்டில் இருக்கும் மொழிகளாக பெர்குசான் கிரேக்கம், அராபிய மொழி, தமிழ் ஆகிய மூன்று மொழிகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் இவர், சுவிஸ் செர்மானிய மொழியும் நிலைபேறான (standard) செர்மானிய மொழியும் சுவிட்ஸர்லாந்தில் எங்கெல்லாம் திட்டவட்டமாக வரையறுக்கப்பட்டுப் பேசப்படுகின்றன என்று ஆய்வின் அடிப்படையில் கூறினார். மேலும், செம்மொழியான அராபிய மொழியும் சமுதாயத்தில் பொதுவாக வழக்கில் இருக்கிற அராபிய மொழியும் எங்கெல்லாம் திட்டவட்டமாக வரையறுக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்றும் தெளிவாக எடுத்துக்கூறினார் (Snow and Ferguson 1977).

இவ்விரு வழக்குகளையும் எங்கு, எப்படிப் பேசவேண்டும் என்று அந்தச் சமுதாயத்தினரால் வரையறை செய்யப்பட்ட சூழலில் பயன் படுத்தாமல் வேறு சூழலில் பயன்படுத்தினால் சமுதாயம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார். இவ்விருவழக்குகளை உயர் வழக்கு (high variety) என்றும், தாழ்ந்த வழக்கு (low variety) என்றும் பிரித்தறிந்து இவ்விரு வழக்குகளும் பேசப்படுகிற சமுதாயச் சூழல்களைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

உயர் வழக்குக்கும் தாழ்ந்த வழக்குக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளாக பெர்குசான் கீழ்வரும் கருத்துகளை எடுத்துக்கூறுகிறார்.

- H வழக்குக்கும் L வழக்குக்கும் மொழியில் தனிப்பட்ட

பயன்பாடுகள் இருக்கின்றன

- H வழக்கானது L ஐ விட சமுதாயத்தில் மதிப்பைப்பெற்றிருக்கிறது
- H வழக்கிற்கு இலக்கியப்பயன்பாடு இருக்கிறது ஆனால் L வழக்கிற்கு இல்லை
- இரண்டு வழக்குகளையும் கற்றுக்கொள்பவர்கள் இரண்டு பருவங்களில் கற்கிறார்கள். அதாவது குழந்தைகள் L வழக்கை வீட்டிலும் H வழக்கைப் பள்ளியிலும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்
- H வழக்கிற்கு நிலைபேறான (standard) இலக்கண வரலாறும் வரிவடிவமும் உண்டு
- H வழக்கிற்கும் L வழக்கிற்கும் உள்ள பெரும்பான்மையான சொற்கள் ஒன்றாக இருந்தாலும் L வழக்கில் பயன்படுத்துகிற சொற்களை H வழக்கில் பயன்படுத்த முடியாது
- இரண்டு வழக்குகளின் ஒலியன்களின் அமைப்பிலும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன

தமிழைப் பொறுத்தவரையில் உயர் வழக்குத் தமிழானது எழுதும் போதும், கல்லூரி, பள்ளி, கோயில், பொது மேடைகள், இலக்கியம் தொடர்பான சொற்பொழிவுகள் முதலிய இடங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தாழ்ந்த வழக்கானது குடும்பச்சூழல், திருமணம்

போன்ற வைபவங்கள், திருவிழா முதலிய கொண்டாட்டங்கள், விற்பனை செய்யும் இடங்கள் போன்ற சூழல்களில் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

இந்த வழிமுறைகளைத் தமிழ்மொழியானது தொன்றுதொட்டே கடைபிடித்து வந்திருக்கிறது. ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் கூட மேற்கண்ட பயன்பாட்டு முறைகள் தெளிவாகவும் கண்டிப்புடனும் தமிழைப் பேசுவோரால் கடைபிடிக்கப்பட்டது. அதாவது அன்றைய மேடைப்பேச்சுகள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், கல்லூரி விரிவுரையாளர்கள் போன்றோர் ஆற்றுகிற விரிவுரைகள், வழிபாட்டுத்தலங்களில் நடத்தப்படுகின்ற உரைகள் முதலியவை திட்டவாட்டமாக எந்தஒரு கலப்பும் இல்லாமல் பொதுவாக உயர் தமிழிலேயே பேசப்பட்டன.

மேலும், இந்த விதிமுறைகளைத் தெளிவாகப் பின்பற்றுவதை அன்றைய திரை உலகிலும் கூட பார்க்கலாம். ஏனென்றால் திரைப்படச் சூழலும் தகுதி வாய்ந்த (formal) ஒரு மேடையாகக் கருதப்பட்டது. மேலும் திரைப்படத்தில் வருகிற குடும்பச்சூழலும் கூட இயல்பான மொழி பேசப்படும் இடமாகக் கருதப்படவில்லை. இதற்கான முக்கிய காரணம் திரைப்படம் ஒரு புதிய மொழிச்சூழலாக வந்து சேர்ந்தது தான் என்பது என் கருத்து.

அதாவது, திரைப்படச்சூழலும் கூட கல்லூரி, இலக்கிய மேடை போன்ற தகுதி வாய்ந்த சூழலுக்கு ஒப்பாகவே முதன்முதலில் கருதப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக எந்த ஒரு மொழிச்சூழலிலும் காதலன் ஒருவன் தன் காதலியுடன் உரையாடுவது நிச்சயமாகப் பேச்சுமொழியாகத்தான் இருக்கும் (informal language). தமிழ் மொழியும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இதற்கு மாறாக, அன்றைய திரைப்படங்களில் வருகிற தலைவனும் தலைவியும் பேசுகிற காதல் வசனங்கள்கூட உயர் வழக்கிலேயே அமைந்திருந்தன. மேலும், அன்றையத் திரைப்படச்சூழலில் தாழ்ந்த வழக்கு பேசும் சூழல், பொதுவாக ஒரு நகைச்சுவைப் பாத்திரத்தின் பங்காகவே அமைந்திருந்தது.

அன்றைய மேடைப்பேச்சில் உயர் தமிழ் பேசின அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி முதலியோரிடையே அதே காலக்கட்டத்தில் தாழ்ந்த வழக்குத் தமிழை மேடையில் பயன்படுத்திய காமராசரின் பேச்சு பலரால் எள்ளி நகையாடப்பட்டது என்றால் அது மிகையாகாது.

ஆனால், இன்றோ இந்த நிலை முற்றிலும் மாற்றமடைந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். அதாவது, பொது மேடைகளிலும் பள்ளி, கல்லூரிகளிலும் கூட பேச்சு மொழியும் எழுத்து மொழியும் கலந்து பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதற்குப் பெரிய அளவில் எதிர்ப்பும் ஏற்படுவதில்லை.

இதிலிருந்து நாம் மொழி நடையில் ஏற்படுகிற மாற்றங்களைச் சமுதாயம் காலப்போக்கில் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்ற கருத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆனால், இரண்டு மொழிநடைகளையும் கலந்து பேசுவதற்கு வேறுகாரணங்கள் இருக்கின்றனவா என்பதையும் நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால் தமிழர்களுடைய ஆழ் மனதில் தமிழிலுள்ள இந்த இருநிலை வழக்கைப்பற்றிய அறிவு இருக்கிறது. மேலும் எந்தச்சூழலில் எந்த வழக்கைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற உணர்வும் இருக்கிறது. ஆனால், பொதுவாகப் படித்தவர்கள் தமிழைப்பயன்படுத்தும்போது இந்த இரு வழக்குகளும் ஒன்றோடொன்று கலந்து அக மொழி இடையீடாக (intra language interference) அமைந்துவிடுகிறது. இந்தத்தாக்கத்தால் பேசுபவரிடையே ஒரு தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறது.

ஆனால், தோட்டப்புறத்திலோ, கிராமப்புறத்திலோ இருக்கிற அதிகம் படிக்காதவர்களின் பேச்சில் இந்தத் தடுமாற்றம் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. அவர்கள் பேச்சுத்தமிழில்

பொதுவாகச் சரளமாகவே பேசுகிறார்கள். இதற்கான முக்கிய காரணம் என்னவென்றால் அவர்களுக்கு உயர்தமிழைப்பற்றிய முழுமையான அறிவு பொதுவாக இருப்பதில்லை.

அகத்தாக்கத்தினால் ஏற்படுகிற மொழி இடையீட்டைப் பொதுவாக ஒலியில் ஏற்படுகிற குறுக்கங்களிலும் சொல் தேர்விலும் பார்க்கலாம்.

(எ.கா) (1) ஐயா நாளை காலையில் நா வர்றே

(2) ஐயா நாளை காலையில் நீங்கள் ஓய்வாக இருப்பீர்களா? உங்களை வந்து

பார்க்கலாமா? வேணாமா?

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வாக்கியங்களில் முதலாவது வாக்கியத்தில் நா வர்றே என்ற தொடரில் ஒலிக்குறுக்கங்களைப் பார்க்கலாம். இரண்டாவது வாக்கியத்தில் வேணாமா என்ற சொல், பேச்சு வழக்கைச்சார்ந்த சொல்லாகும். இந்த வாக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் வேணாமா என்ற சொல்லைத்தவிர்த்து பிற சொற்கள் எல்லாம் உயர் நடையிலேயே அமைந்துள்ளன. (இந்த இரு வாக்கியங்களும் என்னிடம் மாணவர்களால் பேசப்பட்ட வாக்கியங்கள்.) அன்றாடம் நாம் இப்படிப்பட்ட வாக்கியங்களைக் கேட்கமுடிகிறது.

தமிழும் கிளை மொழிகளும்

தமிழிலுள்ள கிளை மொழிகளும் கூட மொழியைச் சரளமாகப்பேசுவதற்கு, ஒரு இடையீடாக அமைகிறது. தமிழ்நாட்டில் காணப்படுவதைப்போன்று மலேசியாவில் கிளைமொழிகள் திட்டவட்டமாக இல்லாமல் இருந்தாலும் பலருடைய பேச்சில் கிளைமொழிகளின் தாக்கம் இருக்கிறது.

மேலே கூறப்பட்டதைப்போல ஒருவருக்குத் தமிழிலுள்ள உயர்ந்த, தாழ்ந்த வழக்குகளைப்பற்றிய அறிவு இல்லாமலிருந்தால் அவருடைய பேச்சில் பொதுவாக

எந்தவிதமான தடையும் இருக்காது. ஆனால் இதைப்பற்றிய பொதுவான ஒரு அறிவு இருந்தால் அவருடைய பேச்சில் பெரும்பாலும் இந்தத் தாக்கத்தைப் பார்க்கலாம்.

தமிழிலுள்ள கிளைமொழிகளை நான்கு வட்டாரங்களாகப் பிரித்துள்ளார்கள் சீனிவாசாவர்மா (1986), கருணாகரன் (1971) ஆகிய மொழியலாளர்கள். அவை முறையே, தென் கிளைமொழி (மதுரை, கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, இராமனாதபுரம் மாவட்டங்கள்), மத்தியக் கிளைமொழி (தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சி, புதுக்கோட்டை), மேற்குக் கிளைமொழி (சேலம், கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி, நீலகிரி), வடக்குக் கிளைமொழி (ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, சென்னை) முதலியனவாகும்.

மேற்கூறிய ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் பேசப்படுகிற மொழி தமிழாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் அவ்வட்டாரத்திற்கான தனிக்கூறுகள் உள்ளதால் ஒருவருடைய பேச்சைக்கேட்ட உடனேயே அவர் பேசுகிற அந்தக் கிளை மொழி எந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட முடியும்.

மேலே கூறியதைப்போல மலேசியாவில் தமிழ்நாட்டைப்போல் கிளைமொழிப்பாகுபாட்டு வட்டாரங்கள் இல்லாமலிருந்தாலும் மலேசியாவில் பேசப்படுகிற தமிழில் இருக்கிற பல வேறுபாடுகள் ஏறக்குறைய தமிழ்நாட்டைப்போன்றே காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மொழிக்கூறை மட்டும் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எழுத்துத் தமிழிலுள்ள நிபந்தனை வாக்கியமான

(1) நான் வந்தால் நீங்கள் வரலாம்

என்ற வாக்கியம் ஆர்க்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களில்

(2) நான் வந்தாக்கா நீங்கள் வரலாம்

என்று பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தப் பயன்பாடு மலேசியாவிலும் பெரும்பாலோரால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தப் பயன்பாட்டில் -ஆக்கா என்ற நிபந்தனையைக் குறிக்கும் மொழிக்கூறு ஒரு கிளைமொழியிலுள்ள கூறாகும். இந்த மொழிக்கூறும் நிலைபேறான எழுத்துத்தமிழில் வழங்கப்படும் நிபந்தனை மொழிக்கூறான -ஆல் என்ற விசுவயும் தமிழைப்பயன்படுத்தும்போது இடையீடாக வருகிறதைப்பார்க்கலாம். இந்த எடுத்துக்காட்டின் அடிப்படையில் கள ஆய்வின் வாயிலாகத் தரவுகள் தயாரித்தால் இத்தகைய மொழி இடையீட்டுக்குக் காரணமான பல கிளைமொழிக்கூறுகளைக் கண்டறியலாம்.

தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலும் பயன்பாட்டில் இல்லாமல், மலேசியாவில் மட்டும் பயன்பாட்டில் இருக்கிற தமிழ்ச் சொற்களும் பல இருக்கின்றன. இந்தச் சொற்களும் மலேசியப் பயன்பாட்டுச்சூழலில் இடையீடாக இருப்பதை நாம் கவனிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, பாவி என்ற வினை சிறப்பான ஒரு தமிழ்ச்சொல். ஆனால், தற்போது தமிழ்நாட்டில் பொதுவாக அன்றாடம் இச்சொல் வழங்கப்படுவதில்லை. மலேசியாவில் நண்பர் ஒருவர் என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்தினார்.

(3) இதெ எப்படி பாவிக்கணும்னு எனக்குத் தெரியும்

இந்த வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்தின உடனேயே அவர் அதே வாக்கியத்தை மறுபடியும் கீழ்க்கண்டவாறு கூறினார்.

(3) இதெ எப்படி பயன்படுத்தவேணும் என்று எனக்குத் தெரியும்

இந்தத் தடுமாற்றதிலிருந்து இவருக்குத் தமிழில் இருக்கிற நடை வேறுபாட்டைப் பற்றிய அறிவு இருக்கிறது. ஆனால், தடுமாற்றமில்லாமல் உயர் தமிழைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை என்று தெரிகிறது. இந்தத் தடுமாற்றத்தால் இரண்டாவதாகப்

பயன்படுத்தப்பட்ட வாக்கியத்தில் இதை, வேண்டும் என்ற எழுத்துத் தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தாமல் இதெ, - னும் என்று பேச்சுத்தமிழிலுள்ள மொழிக்கூறுகளையே பயன்படுத்தினார். ஆனால் பாவி என்ற சொல்லை மட்டும் பயன்படுத்து என்று மாற்றிவிட்டார்.

இங்கு நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால் தமிழில் அன்றாடம் நடைபெறுகிற பல மொழியியல் சூழல்களில் அகத்தாக்கமானது கீழ்வரும் மூன்று அடிப்படையான காரணங்களால் ஏற்படுகிறது.

1. மொழியில் இருக்கிற இருநிலை வழக்கினால் ஏற்படுகிற தாக்கம்.
2. தமிழிலுள்ள கிளை மொழிகளினால் ஏற்படுகிற தாக்கம்.
3. நிலைபேறான வழக்கைத்தெரிவு செய்வதில் ஏற்படுகிற தாக்கம்.

மேற்கூறிய மூன்று வகையிலான தாக்கங்களால், தமிழைப் பேசும்பொழுதும் ஒருசில வேளைகளில் எழுதும்போழுதும் கூட தடுமாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய தடுமாற்றங்களை வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி, மேடைப்பேச்சு போன்ற இடங்களிலும் காண முடிகிறது. இந்த அகத்தாக்கத்தால் தமிழைப் பேசுவோரின் பேச்சின் வேகமும் கூட தடைபடுவதைப் பார்க்கலாம். இதன் காரணமாகத் தமிழைப் பேசுவோர் உரைநிகழ்த்தும்போது எந்தவிதமான பொருளையும் தராத வந்து, சொ, இந்த, ஆக போன்ற வெற்றுச்சொற்களை (empty forms) அடிக்கடி பயன்படுத்துவதைப் பார்க்கலாம்.

தமிழும் மதமும்

தமிழில் ஏற்படுகிற மொழி மாற்றத்திற்கு மதமும் ஒரு காரணமாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு மதத்திலும் வழக்கிலிருக்கின்ற மத அடிப்படையிலான

கலைச்சொற்களிலுள்ள அல்லது அம்மதத்திற்குரிய தனிப்பட்ட உச்சரிப்புகள் முதலியவை தமிழை அம்மதத்தினர் பயன்படுத்தும்போது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, இசுலாமிய மத போதனையில் ஈடுபட்டுள்ளவரின் பேச்சில் ஒலியனில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு சில மாற்றத்தை மட்டும் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். தமிழைத்தாய் மொழியாகக் கொண்டு மதபோதனையில் ஈடுபாடுள்ள ஒரு சில இசுலாமியர்கள் தமிழிலுள்ள பின் அண்ண உயிரொலிகளான அ, ஆ மற்றும் முன் இடை உயிரொலியான ஏ ஆகிய ஒலிகளை உச்சரிக்கும்போது இவ்வொலிகளை வழக்கத்துக்கு மாறாகப் பின் அண்ணத்தைப் பயன்படுத்தி உச்சரிப்பதைப் பார்க்கலாம். இந்த ஒலி மாற்றத்தை என்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. இத்தாக்கதிற்குப் புனித கொர் ஆன் எழுதப்பட்டுள்ள அரபு மொழியில் அடிக்கடி பயன்பாட்டிலுள்ள glottal fricative (?) என்ற ஒலிதான் முக்கிய காரணம் என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்தத்தாக்கம் எந்த அளவில் உள்ளது, மத போதனையில் ஈடுபாடாமல், ஆனால் அராபிய மொழியில் புலமை வாய்ந்த இசுலாமியரின் உச்சரிப்பிலும் உள்ளதா என்பவற்றை நிரூபிப்பதற்கு நாம் மேலும் அதிகமான தரவுகளைச் சேகரிப்பதோடு இந்த ஒலிகளின் இயந்திர வரைபடத்தையும் தயாரித்து ஆய்வுசெய்ய வேண்டும். (இந்த மாற்றம் மலேசியச்சூழலில் கண்டறியப்பட்டது.)

புறத்தாக்கம்

தமிழ் மொழி வழங்கப்படுகிற சூழலிலுள்ள வேறு மொழிகளிலிருந்து தமிழில் ஏற்படுகிற தாக்கத்தைப் புறத்தாக்கம் என்று வகைப்படுத்தலாம். தமிழில் காணப்படுகிற பிற மொழித் தாக்கத்தைக் கீழ்வரும் இரண்டு தலைப்புகளின்கீழ் அடக்கலாம்.

- தவிர்க்க முடியாத தாக்கம்
- தவிர்க்க முடிகிற தாக்கம்

தவிர்க்க முடியாத தாக்கம்

- பண்பாட்டு அடிப்படையிலான சொற்கள்
- பயன்பாட்டு அடிப்படையிலான சொற்கள்

பண்பாட்டு அடிப்படையிலான சொற்கள்

மலாய் அல்லது சீன மொழிகளிலுள்ள பண்பாடு தொடர்பான சொற்களைத் தமிழில் பயன்படுத்த வேண்டிய சூழல் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். ஏனென்றால், இத்தகைய சொற்களுக்குத் தமிழ்ச் சொல் கிடைப்பது அரிது. மேலும் வேற்று மொழியில் வழங்கப்படும் பண்பாட்டுச் சொற்களில் அம்மொழிக்கே உரிய ஒலி, தனிப்பட்ட ஒலிச்சேர்க்கை, உருபன் முதலியவை காணப்படும். இவ்வொலிகளும் ஒலிச்சேர்க்கையும் உருபனும் தமிழுக்குப் புதிதாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. இதை மாற்றம் செய்யாமல் கடன் வாங்கிப் பயன்படுத்துவதை இன்றைய மலேசியத் தமிழில் காண முடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மலாய், சீன உணவுப் பொருட்களைக் கூறலாம்.

இந்தச் சொற்களுக்குப் பொதுவாகச் சூழல் அடிப்படையில் குறுகிய பயன்பாடு மட்டும் இருக்கலாம். அதாவது மலாய், சீன உணவகங்கள் அல்லது அவ்வினத்தவரின் குடும்பக் கொண்டாட்டங்களைக் கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் சில சொற்களைக் கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

நாசி ஆயம், நாசி தம்பா, சீராப், நாசி டகாங், ச்சூர் ஊடாங்

இச்சொற்கள் இயல்பான முறையில் சூழலுக்கு ஏற்ப தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவதைப் பார்க்க முடிகிறது. மேலும், இச்சொற்களின் பயன்பாடு அந்தந்த வட்டாரங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிற உணவு வகைகளின் அடிப்படையில் வேறுபடுகிறதையும் பார்க்கலாம்.

பயன்பாட்டு அடிப்படையிலான சொற்கள்

பன்மொழிச்சூழலில் நாம் வாழ்கின்ற நாட்டிலுள்ள இடப்பெயர்கள், மலாய், சீன சமுதாயத்தினரின் பெயர்கள் முதலியவற்றை அன்றாடம் தமிழ் மொழியைப் பேசும்போதும் எழுதும்போதும் பயன்படுத்த வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத சூழல் ஏற்படுகிறது. பயன்பாட்டு அடிப்படையிலான இச்சொற்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பது இயலாத காரியம். மேலும் இச்சொற்களில் பிற மொழிகளின் ஒலியன்கள் இருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒரு சில சொற்களிலுள்ள ஒலியைத் தமிழ் மொழியின் ஒலி அமைப்புக்கு ஏற்ப மாற்றி அமைக்க முடியலாம். ஆனால், ஒரு சில சொற்களை இவ்வாறு மாற்ற முடியாமலும் இருக்கலாம். வலிந்து மாற்றுவதால் பொருளைப் புரிந்து கொள்வதிலும் சிக்கல்கள் ஏற்படுகிறது. ஆக, இச்சொற்கள் தமிழில் பெரும்பாலும் எந்தமாற்றமும் இல்லாமல் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பண்பாட்டுச் சொற்களுக்கும் பயன்பாட்டுச் சொற்களுக்குமுள்ள முக்கியமான வேறுபாடு என்னவென்றால் பண்பாட்டுச் சொற்கள் குறிப்பிட்ட சூழல்களில் மட்டும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, உணவு உண்ணும் அங்காடிகள், வீட்டு நிகழ்வுகள், முதலியவை. ஆனால், பயன்பாட்டுச் சொற்களை நாம் அன்றாடம் பேசுகிற சூழல்களில் பயன்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது.

தவிர்க்க முடிகிற தாக்கம்

இத்தகைய தாக்கத்தைத் தேவையற்ற தாக்கம் என்றும் கூறலாம். பன்மொழிச் சூழலில் பெரும்பான்மையினர் பேசும் மொழியிலிருந்து சிறுபான்மையினர் மொழிக்கு ஒரு சில சொற்கள் அல்லது தொடர்கள் பற்பல மொழியியல் காரணங்களால் முதல் மொழி இடையீடாகவும் நாளடைவில் தமிழில் நிரந்தரமாகவும் நிலைபெற்றுவிடுகின்றன.

மேலும், இவை தமிழ்ச் சொற்களின் ஒரு பகுதியாகவும் அமைந்துவிடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க முடியும்.

ஆனால் உலகிலுள்ள மொழித்தாக்கச் சூழல்களில் எல்லாம் இத்தகைய சொற்கள் சிறுபான்மையினரின் மொழியில் நிரந்தரமாகப் புகுந்துவிடுகின்றன. மலேசியாவும் அதற்கு விதி விலக்கல்ல. இத்தகைய சொற்களும் பிற மொழிக்கூறுகளும் மலேசியத்தமிழைப் பிறநாடுகளில் பேசப்படுகிற தமிழிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதில் முக்கிய பங்களிக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. கீழ்வரும் ஒருசில எடுத்துக்காட்டுகளை மனதிற்கொள்ளலாம்.

- பக்சா (வற்புறுத்து) பண்ணி அவனெ அளெத்து வந்தேன்.
- அவர் அந்தக் கீலாங்கில் (தொழிற்சாலை) வேலெ செய்றார்.
- நாளெ வீட்டு சேவாவெ (வாடகை) செலுத்தி விடுறேன்.
- கணிதப்பாடம் ரொம்ப செனாங்கான (எளிதான) பாடம்.
- நான் சீலாப்பா (தவறுதலா) உன் புத்தகத்தெ மாற்றி எடுத்து விட்டேன்.
- அறிவியல் புத்தகத்தெ எனக்கு பிஞ்சாம் (இரவல்) பண்ணு.

மேற்கூறப்பட்ட சொற்களுக்கெல்லாம் நல்ல தமிழ்ச்சொற்கள் இருக்கின்றன. இவற்றைப் பேச்சுத் தமிழில் வேண்டுமென்றால் தவிர்க்கலாம். ஆனால், இந்தச்சொற்கள் பெரும்பான்மையினர் மொழியான மலாய் மொழியின் தாக்கத்தால் தமிழில் அன்றாடம் வழக்கத்தில் வந்துவிட்டது மட்டுமல்லாமல் மலேசியத்தமிழில் இத்தகைய பயன்பாடு ஓரளவுக்கு நிலைத்தும் விட்டது.

ஈர்ப்புச்சொற்கள் (punch words/forms)

மேலே நாம் பார்த்த இருவகைத்தாக்கத்தைத் தவிர்த்து மலாய் மொழியில் பரவலாக வழங்கப்படுகிற **-lah** என்ற மொழிக்கூறானது தமிழில் கடன்வாங்கப்பட்டு அன்றாடம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இம்மொழிக்கூறானது மலாய் மொழியில் அழுத்தத்தைக் குறிப்பதற்கும் அன்பினை உணர்த்தவும் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் மலேசியத் தமிழில் இது தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒரு ஈர்ப்பு மொழிக்கூறு என்று கூறலாம். இந்த ஈர்ப்பு மொழிக்கூறானது மலேசியத்தமிழில் உறைந்துபோன (fossilized) ஒரு கூறாகிவிட்டது என்றால் அது மிகையாகாது. இம்மொழிக்கூறின் பயன்பாடு மலேசியத்தமிழில் மிகவும் அதிகம். ஆனால் இதற்குத் தனிப்பட்ட பொருள் இருக்கிறதா என்பது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. ஒருவேளை பல உரைக்கோவைச் சூழலில் தரவுகள் தயாரித்து பகுப்பாய்வு செய்தால், இம்மொழிக்கூறின் பொருள் வேறுபாடுகளைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்வரும் வாக்கியங்களைக் கவனிக்கவும்.

- நீ என்ன லா பண்றெ
- எனக்கு இந்தக் கணக்கு சரியாத் தெரியல்ல லா
- வா லா நாளெக்கு பார்ப்போம்
- ஆரம்பிச்சிட்டார் லா ராம்
- வாங்க லா கடைக்குப் போகலாம்

ஆங்கிலமும் மலேசியப் பன்மொழிச்சூழலும்

ஆங்கிலத்தை நான் ஊடறுப்பு மொழி (Hegemonic Language) என்று குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஏனென்றால், இந்த மொழியானது மலாய், சீனம், தமிழ் ஆகிய எல்லா மொழிகளிலும் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது; ஏற்படுத்திக்கொண்டும்

இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், மலாய், சீனம், தமிழ் ஆகிய இந்த மூன்று மொழிகளைப் பேசுவோரிடையே ஆங்கிலம் ஒரு இணைப்பு மொழியாகவும் இருக்கிறது. உலக அளவிலும் கூட ஆங்கிலம் பல மொழிகளிடையே இணைப்பு மொழியாகவும் பல மொழிகளின் மாற்றத்திற்கும், ஏன், இழப்பிற்கும் கூட காரணமாக அமைந்துள்ளது என்பதைப் பலர் சுட்டிக் காண்பித்துள்ளனர். முக்கியமாக, ஆங்கிலம் ஆஸ்திரேலிய நாட்டு மொழிகளின் அழிவிற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளதால் ஆங்கிலத்தைக் கடுமையான சொற்றொடரால் அதாவது கொலைகார ஆங்கிலம் (Killer English) என்ற முறையிலும் குறிப்பிடுவர் (Crystal 2000). மலேசியாவில் கல்வி அறிவுடையவர்கள், தொழிலதிபர்கள் முதலியோர் தங்களுடைய பேச்சில் ஆங்கிலச் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் இயல்பாகக் கலந்து பயன்படுத்துவதை அன்றாடம் காண முடிகிறது. அது மட்டுமின்றி, பல சூழல்களில் பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தையும் இடையிடையே தமிழையும் பயன்படுத்துவதைப் பார்க்கலாம்.

இந்தியாவில் ஆங்கில மொழியின் தாக்கத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது செளத்திரி (1985), இந்தியாவில் பல மொழிகளைப் பேசும் ஒருவர் ஒரே ஒரு மொழியைப் பேசவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டால், அவர் ஆங்கில மொழியைத் தான் தேர்ந்தெடுப்பார் என்று கூறியுள்ளார். மலேசியாவில் ஆங்கிலத்தின் பயன்பாடு எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கள ஆய்வின் வாயிலாகத் திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியும். ஆனால் பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்கள், படித்தவர்கள் முதலியோர் பேசுகிற மொழிகளைக் கவனித்தால் ஆங்கிலத்தின் தாக்கம் அதிகமாகவே காணப்படுவதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். மின்னல் எப்.எம் வானொலியில் வந்த மாணவர்கள் உரையாடலை எடுத்துக்காட்டாக இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

“என்னோட அப்பா அம்மா தான் for me everything அதுக்கு அடுத்தபடியா I can tell my teachers. மேல் படிப்புக்கு இவங்க எல்லாரோட உதவியும் certainly நமக்கு necessary இல்லயா.”

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரையாடலைப் போன்று பலவிதமான ஆங்கிலக்கலப்பைப் பல சூழல்களில் பார்க்க முடிகிறது.

ஆங்கிலத்தின் பயன்பாடு அதிகரித்துக் கொண்டு வருவதற்குப் பல காரணங்களை எடுத்துக் கூறமுடியும். ஆனால், முக்கியமான காரணங்களாக நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டியது

- ஆங்கிலத்தைப் படித்து அம்மொழியைச் சரளமாகப் பேச, எழுத ஒருவரால் முடியுமென்றால் உலக அளவிலான வேலை வாய்ப்புக்கு நாம் தகுதி பெற்றுவிடுவோம் என்ற நம்பிக்கை பலரிடையே இருக்கிறது. இந்தக் கசப்பான உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சூழலே பெரும்பாலும் எல்லா நாடுகளிலும் இருக்கிறது. மலேசியாவும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.
- தகவல் தொழில்நுட்ப ஊடகங்களில் ஆங்கிலத்தின் பெரும்பான்மையிலான பயன்பாடு.
- ஆங்கிலக் கலைச்சொற்கள் ஒவ்வொரு நிமிடமும் புதிய புதிய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளுக்குப் போட்டி போட்டு உருவாக்கப்பட்டு பயன்பாட்டிலும் வந்துவிடுகின்றன.
- கலைச்சொற்களின் தடையில்லாத உருவாக்கத்தினாலும் அவற்றை உடனுக்குடன் நடைமுறைப்படுத்துவதாலும் ஆங்கிலத்தில் கருத்துப்பரிமாற்றம் செய்வதில் எவ்விதத் தடைகளும் ஏற்படுவதில்லை.

மாறாக, இச்சொற்களின் பயன்பாடும் அன்றாடம் அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்றன.

ஆனால், இக்கலைச்சொற்களின் மொழிபெயர்ப்பு உடனுக்குடன் தமிழில் கிடைப்பதில்லை. அவ்வாறு கிடைத்தாலும் அவற்றைக் கடைபிடிப்பதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

மொழிமாற்றமும் தமிழ்ச் சமுதாயமும்

பன்மொழிச் சூழலின் காரணத்தால் ஏற்படுகின்ற மொழி மாற்றத்தைத் தடுக்கவோ, தடைசெய்யவோ, ஏன் தள்ளிப்போடவோ கூட நம்மால் முடியாது. ஆனால், ஒரு சில திட்டமிட்ட வழிமுறைகளைக் கையாள்வதின் வாயிலாக, நம்மால் மொழிமாற்றத்தைச் சீர்ப்படுத்த முடியும். இதற்கு நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கான திட்டங்களை முறையாகக் கலந்துரையாடி வரையறை செய்ய வேண்டும்.

செப்டம்பர் 19-ம் திகதி, 2009 ஆம் வருடம் வெளிவந்த மக்கள் ஓசை என்ற நாளேட்டில் தமிழில் வார்த்தைத் தட்டுப்பாடுகள்: புதிய சொற்களின் கண்டுபிடிப்புகள் தொடர வேண்டும் என்ற ஒரு தலைப்பில் ஒரு செய்தி வெளியாகியிருந்தது. இந்தச் செய்தியில் எம். ஜி. நிஜாமுதீன் அவர்களின் இலக்கிய உரையிலிருந்து, நான் நான்கு கருத்துகளை மட்டும் இங்குக் கூற விரும்புகின்றேன்.

1. தமிழில் வார்த்தைத் தட்டுப்பாடு அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. கண்டுபிடிக்கும் பணியை அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களிடையே மட்டும் ஒப்படைத்து விடக்கூடாது.
2. தமிழில் புதிய சொற்களின் கண்டுபிடிப்பு மொழித்துறையைச் சார்ந்தவர்களாலும் தொடரப்பட வேண்டும்.

3. கண்டுபிடிக்கப்படும் புதிய வார்த்தைகள் ஒரு பொருளுக்குப் பொருத்தமானதா என்பது இரண்டாவது கட்ட ஆய்வாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், முதலில் புதிய வார்த்தைகளின் கண்டுபிடிப்புகள் மட்டும் நின்று விடக்கூடாது.
4. மரபுக்கவிதை பெண் போன்றது. நிறைய அலங்காரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது. புதுக்கவிதை ஆண் போன்றது. எதற்கும் கட்டுப்படாதது. ஆனால், விரைவு இருக்கும். இங்கு வெற்றி யாருக்கு என்பதைவிட, வேண்டும் வேண்டாம் என்பதை விட, எல்லாமே இருக்கட்டும் என்பதே முக்கியம். ஆனால், பயன்பாட்டு மீறல்கள் இருக்கக்கூடாது.

மேலே கூறப்பட்ட கருத்துகளை நாம் ஆழமாகச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். உலக அளவில் ஆங்கிலத்தின் வளர்ச்சிக்கான காரணங்களையும் இந்தக் கருத்துகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதும் உத்தமம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. தமிழைப்பொறுத்த வரையில் இந்தக் கருத்துகளை நாம் கலைச் சொல்லாக்கத்திற்கும் பன்மொழிச்சூழலில் வேறுமொழிகளிலிருந்து தமிழில் கடன்வாங்கும் புதிய வெவ்வேறான பயன்பாட்டுச் சொற்களுக்கு மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மொழி, மாற்றமடைவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம், சொற்களின் தட்டுப்பாடு. மேலே கூறப்பட்டிருப்பதைப்போன்று பன்மொழிச்சூழலில் பிற மொழிபேசுபவரிடையே வழங்கப்படுகிற பண்பாட்டுச்சொற்கள், பயன்பாட்டுச் சொற்கள் முதலியவற்றை உடனுக்குடன் தமிழில் மொழிபெயர்க்க முடியுமென்றால் மொழிபெயர்த்தோ அல்லது தமிழில் இருக்கிற ஏதாவது ஒரு ஒப்பீட்டுச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியோ சொல்தட்டுப்பாட்டை நீக்க முயலவேண்டும்.

மேலும், அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக ஒவ்வொரு நாளும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிற கலைச்சொற்களையும் கூட உடனுக்குடன் மொழிபெயர்த்து பயன்படுத்த முயலவேண்டும். நாளடைவில், இம்மொழிபெயர்ப்பு சரியாக இல்லை என்றால்,

வேறொரு மொழிபெயர்ப்பு தோன்றும் வாய்ப்பு அதிகம் இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நிலை பெற்றுவிடும்.

பன்மொழிச்சூழலில் தமிழாசிரியரின் பங்கு

- பன்மொழிச்சூழலில் பேசப்படுகிற தமிழில் பிறமொழிகளின் தாக்கம் ஏற்படும் என்ற அறிவு தேவை.
- பிறமொழிகள் தமிழ்மொழியில் எப்படிப்பட்ட தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாகத், தமிழ்மொழியிலுள்ள உச்சரிப்பில் பிறமொழித்தாக்கம் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதை ஆசிரியர்கள் புரிந்துகொண்டு, மாணவர்களிடம் பல பயிற்சிகளைச் செய்யச் சொல்லவேண்டும்.
- தமிழ்மொழியில் உள்ள இயற்கையான ஒலிச் சேர்க்கையைப்பற்றிய முழு அறிவு ஆசிரியருக்குத் தேவை. அப்பொழுதுதான் எழுத்துப் பிழையின்றி எழுத முடியும். மேலும் மாணவர்கள் எழுதும் போது அல்லது பேசும்போது ஏற்படுகிற பிழைகளை நம்பிக்கையோடு திருத்தமுடியும். எடுத்துக்காட்டாக, தமிழில் **ந்** என்ற ஒலிக்கு அடுத்து **த** என்ற வரிவடிவம்தான் வரும். அதேபோன்று **ங்** என்ற வரிவடிவத்தின் பக்கத்தில் வருகின்ற வரிவடிவம் எப்பொழுதும் **க** ஆகவே இருக்கும். இவ்விரு வரிவடிவங்களையும் உச்சரிக்கும்போது அவை அதிரொலிகளாகவே உச்சரிக்கப்படுகின்றன. மேலும், தமிழ் உச்சரிப்பின்படி இரண்டு உயிரெழுத்துக்களின் நடுவில் வருகிற அடைப்பொலிகளை உச்சரிக்கும் பொழுது ஏற்படுகிற ஒலி மாற்றத்தை ஆசிரியர் சரியாக உச்சரித்துக் காண்பிக்க வேண்டும். இந்த உச்சரிப்பில் பலரும் தவறு செய்வதைப் பார்க்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, **பகல்** என்ற சொல்லில் உள்ள ஒலி **க > ha** ஆகவும், **பசை** என்ற சொல்லில் உள்ள **ச**

> sa ஆகவும், படம் என்ற சொல்லில் உள்ள ட > Da ஆகவும், மாதம் என்ற சொல்லில் உள்ள த > da ஆகவும் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வொலிகள் எல்லாம் இரண்டு உயிர் எழுத்துகளின் நடுவில் வருகின்ற ஒலிகளாகும். உயிரொலிகள் அயிரொலிகள் ஆகையால் இவற்றின் தாக்கத்தால் இவ்வொலிகளும் அயிரொலிகளாகவே ஒலிக்கப்படுகின்றன.

இதை நான் ஏன் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் பன்மொழிச்சூழலில் பெரும்பான்மையினரின் மொழியில் மேலே கூறப்பட்ட ஒலிச்சூழலில் அம்மொழியில் வேறுவிதமான உச்சரிப்பு இருந்தால் தமிழை உச்சரிக்கும்போது இந்தத்தாக்கம் தமிழில் ஒரு மொழி இடையீடாக ஏற்பட வாய்ப்பிருக்கிறது. இத்தகைய இடையீடுகளைத் திருத்த நிச்சயமாகத் தமிழ் மொழியின் இயற்கையான உச்சரிப்பு முறையைப்பற்றிய அறிவு ஆசிரியருக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

- அடுத்தபடியாக, ஆசிரியரின் கடமை, மொழித் திட்டமிடுதலாகும். தற்காலச் சூழலில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் பயனாகப் பல புதிய புதிய சொற்கள் அன்றாடம் உருவாக்கப்படுகின்றன. இதன் தாக்கத்தால் தமிழ் மொழியில் புதிய சொற்களின் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. மேலும், பற்பல சொற்களை ஊடகங்களும், பல அமைப்புகளும் உருவாக்குகின்றன. ஒரு சில சொற்கள் தமிழில் நிலைத்து நின்றுவிடும். ஆனால் ஒரு சில சொற்கள் வந்த வேகத்தில் மறைந்தும் விடுகின்றன. புதிய சொற்களை ஆசிரியர் ஆராய்ந்து, தமிழில் ஒலி, மேலும் கருத்து அமைப்புக்கு ஏற்ற புதிய சொல்லை மாணவர்களிடையே அறிமுகப்படுத்தலாம். இதற்கு மொழித் திட்டமிடுவதைப் பற்றிய அறிவையும் சொல்லாக்கம் தொடர்பான வழிமுறைகளையும் ஆசிரியர்கள் தெரிந்துவைத்திருப்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். ஆக, ஆசிரியர் தமிழைக் கற்பிப்பதோடு அவர் வேலை முடிந்து விடவில்லை. அவர் ஒரு சிறந்த மொழித்திட்டமிடும் வல்லுனராகவும்

இருக்கவேண்டும். தமிழின் ஒலி, உருபன், இலக்கணம், கருத்தமைப்பு முதலியவற்றிற்கேற்ப ஒரு புதிய சொல்லை அடிக்கடி பயன்படுத்துவதன் வாயிலாக அச்சொல்லானது மொழியில் நிலைத்து விடும் என்பது நடைமுறையில் நாம் கண்ட உண்மை.

எடுத்துக்காட்டாகப் பேருந்து என்ற சொல் ஏறக்குறைய 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் நாட்டில் வழக்கில் இல்லாமல் இருந்தது. அதற்கு முன்னர் பஸ் என்றே எழுதப்பட்டது, கூறப்பட்டது. ஆனால், இன்று இச்சொல் பெரும்பாலோரால் நகரங்களிலும் கிராமப் புறங்களிலும் கூட தெளிவாகப் பயன் படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால், மகிழுந்து என்ற சொல் இன்னும் தமிழ் நாட்டில் இயல்பான முறையில் வழங்கப்படவில்லை. மலேசியாவைப் பொறுத்தவரையில் சிலர் பயன்படுத்துவதை என்னால் கேட்க முடிகிறது. மேலும், மலேசியாவில் காணொலி என்ற சொல் Television என்ற சொல்லின் மொழி பெயர்ப்பாக ஒரு சில ஊடகங்கள் பயன்படுத்துவதை நான் கவனித்தேன். ஆசிரியர் இது போன்ற சொற்களின் செறிவை ஆய்வு செய்து இச்சொல் உடன்பாடுள்ள சொல்தானா என்பதை முடிவு செய்யவேண்டும். ஒருசில சொற்பயன்பாட்டைச் சரியா தவறா என்று எடைபோட்டு மாணவர்களிடையே அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக, 9/9/09 -ஆம் நாளன்று நண்பன் நாளிதழில் வெளிவந்த ஒரு வாக்கியத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இறைவனையும் இறைவியையும் வழிபட வேண்டும். இந்த வாக்கியத்தில் இறைவி என்ற சொல் தமிழ் இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தாலும் தற்காலத் தமிழில் முற்றிலும் மறைந்துவிட்டது. இத்தகைய சொற்களைப் பயன்படுத்த முயன்றால் சிறப்பாக இருக்கும். இந்தச் சொல்லானது தமிழின் இயற்கையான சொல்லாக்க

முறைப்படிதான் இருக்கிறது என்பதை மாணவர்களிடம் கூறவேண்டும். அதாவது தமிழில் ஏற்கனவே,

வேலைக்காரன் > வேலைக்காரி

மாணவன் > மாணவி

செல்வன் > செல்வி

போன்ற சொற்கள் வழக்கிலுள்ளன. இந்த அடிப்படையிலேயே

இறைவன் > இறைவி

என்ற சொல் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் ஏனோ காலப்போக்கில் இச்சொல் மறைந்துவிட்டது. இந்தச் சொல்லை, ஏன் நாம் மீண்டும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்பதை இச்சொல்லின் பயன்பாட்டையும் (functionality) பொருளின் தெளிவையும் (clarity) மனதில் கொண்டு முடிவுசெய்ய வேண்டும்.

முடிவுரை

இன்றைய கருத்தரங்கின் கருப்பொருளின் அடிப்படையில் சிந்தித்தால், பல சமுதாய மொழியியல் காரணங்களால், தமிழ் மொழியானது மாற்றமடைந்து வருகிறது என்பது வெள்ளிடை மலை. இதை ஒரு சவாலாக எடுத்து ஆசிரியர்கள், மொழி ஆர்வலர், மொழியியலார், ஊடகவியலர் ஆகிய நாம் ஒருங்கிணைந்து தமிழ் மொழிக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆழமாகவும் உண்மையுடனும் சிந்தித்துத் தீர்வுகாண முயலவேண்டும்.

இதற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு தீர்வுகள் என்பது இல்லை; இந்த ஆண்டு அல்லது அடுத்த ஆண்டில் தீர்வு காண முடியும் என்பதும் இல்லை.

உண்மை நிலை என்னவென்றால் சமுதாயம் இருக்கும் நாள்வரை, தமிழ்மொழி வழக்கில் இருக்கும் நாள் வரை மொழி வளர்ச்சி அடைந்துகொண்டே போகும். அச்சவாலை நல்மனதோடு ஏற்று அந்தந்தக் காலக்கட்டத்தில் அந்தந்தச் சூழலுக்கேற்ப உரிய தீர்வுகளைத் தெரிவு செய்து, முடிவுசெய்து மொழியோடு தீர்வுகளையும் வளரச்செய்வதே திட்டமிட்ட மொழிவளர்ச்சிக்கு நாம் மனமுவந்து செய்யும் நற்பணியாகும். சுருங்கக் கூறினால், மொழிவளர்ச்சி தொடரும், மொழி ஆய்வு தொடரும், தீர்வுகாணும் பணிகளும் தொடரும். இதுவே மெய்மை என்று கூறிக்கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

Bibliography

- Annamalai, E.2001.Managing **Multilingualism in India-Political and Linguistic Manifestations**. Sage Publications India, New Delhi
- Ferguson, Charles A.1972.Diglossia.In:Gigliolo,(ed.) (1972:232-251) (Reprint of Ferguson 1959)
- Bloomfield, L.1933 **Language**. New York Holt, Rinehart, Winston.
- Chaudari, S.1985 Survey of English-South Kanara- A report. Hyderabad: CIEFL.
- Crystal, David.2000. **Language Death**. Cambridge University Press. In இந்தியச்சூழலில் மொழி இழப்பு ஒரு சமுதாய மொழியியல் கண்ணோட்டம், Gnanasundaram, V.2009. International Institute of Tamil Studies, C.I.T.Campus, Chennai.
- Dua, H.R.1982. Dimensions of Language Identity: Dynamics of Language Symbols and Functions. *Indian Journal of Linguistics* ,9.
- Ferguson, Charles, 1959 Diglossia. *Word* 15, 325-40.
- Goldstein, Tara 1995 “Nobody is talking bad” Creating community and claiming power on the production times. In Hall, Kira and Mary Bucholts (eds.), *Gender Articulated Language and Society Constructed Self*. New York /London: Rowledge, 375-400.

- Harvey, Penelope 1994. The presence and absence of speech in the communication of gender. In Burton, Paulin, Ketaki Kushari Dyson and Shirley Ardener (eds.), **Bilingual Woman: Anthropological Approaches to Second-Language Use**. Oxford /Providence: Berg 44-64.
- Hill, Jane Women's speech in modern Mexico, In Philips, Susan, Susan Steele and Christine Tanz(eds.) **Language,gender,and sex in comparative perspective**. Cambridge University Press, 121-160.
- Hockett, C.F.1958. **A Course in Modern Linguistics'**.New York: Macmillan.
- Holmes, Janet 1993. Immigrant women and language maintenance in Australian and New Zealand **Individual Journal of Applied Linguistics**. 3,2,159-179.
- Jespersen, O.1922. **Language, its nature, development and origin**. Vol 11.London: :Allen & Unwin.
- Karunakaran, K.1971.Kollimalai Dialect of Tamil, Annamalai University.india.
- Kourtitzin, Sandra 2000. Immigrant mothers redefine access to ESL classes. Classification and ambivalence. *Journal of Multicultural Development* 21.1,14-32.
- Labov .W. 1994. **Principles of Linguistic Change** vol 1: Internal Factors. Oxford: Blackwell.
- Labov, William **1966 The social stratification of English in New York city**.Washington, D.C: centre of Applied Linguistics.
- Loftim, Jonatham 1996 **"Women's Knowledge"** and language choice at the Fourth Cultural Congress in Otavalo, Ecuador. In Warner N.J.Ahlers, L.Bilmes, M.Oliver, S.Wertheim and M.Chen (eds.) **Gender and Belief Systems. Proceedings of the Fourth Berkeley Women and Language Conference**, April 19-21, 1996, Berkeley, C.A: University of California, BWLG, 447-454.
- Pandit, P.B. 1972. India as a Sociolinguistic Area, Pune: University of Poona
- Postal, P.M 1968. **Aspects of Phonological Theory**. New York: Harper of Row.
- Saussure.F.de 1915/1959.77.Cours the linguistique generale. Paris: Payot.English Translation by W.Baskin Course in general linguistics. New York: The Philosophized Library.London:Fontana 1974.
- Snow, Catherine and Charles Ferguson (eds.) 1977 **Talking to children**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Stevens, Gillian 1986 Sex differences language shift in the United States. *Sociology and Social Research* 71, 1, 31-34.

- Wilhelm von Humboldt 1836. In Lehmann.W.P (ed.) (1967). A reader in nineteenth century Historical Linguistics. Bloomington. In: Indiana University Press.
- சீனிவாசவர்மா, கோ. 1987. கிளை மொழியியல், அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற்கழகம், அண்ணாமலை நகர்.
- சுப்பிரமணி, சோ. 2009. விடுதலைக்குப் பின் தமிழ்க்கல்வி: பரிணாமமும் சவால்களும். (University of Malaya, Unpublished manuscript).
- மக்கள் ஒசை, செப்டம்பர், 19, 2009, பக்கம் 6. எம்.ஜி.கே. நிஜாமுதின் இலக்கிய உரை.

Sam Mohan Lal, Ph.D.
 Department of Malaysian Languages and Linguistics
 University of Malaya
 Kuala Lumpur
 Malaysia
sammohanlal@gmail.com